

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2002-2003

5 november 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING EN AMBTENARENZAKEN

Interpellatie van de heer Felix Strackx tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, en tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over mogelijke onregelmatigheden bij de boekhouding van Aminoal

Interpellatie van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de politieke en juridische aspecten van het dubbelmandaat van de heer Guy Vanhengel als minister van de Vlaamse regering en minister van de regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Met redenen omklede motie

Vraag om uitleg van mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de evaluatie en afrekening van de 'Vlaanderen Feest'- campagne naar aanleiding van de viering van 700 jaar Guldensporenslag

Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken

Dinsdag 5 november 2002

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

– *De interpellatie wordt gehouden om 13.39 uur.*

Interpellatie van de heer Felix Strackx tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, en tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over mogelijke onregelmatigheden bij de boekhouding van Aminoal

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Strackx tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, en tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over mogelijke onregelmatigheden bij de boekhouding van Aminoal.

De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, op 30 augustus viel ik bijna van mijn stoel toen ik het nieuws hoorde. Men maakte toen immers bekend dat een pas afgestudeerde stagiaire boekhoudster bij Aminoal van de afwezigheid van de hoofdboekhouder gebruik had gemaakt om op enkele weken tijd een bedrag van 700.000 euro te verduisteren aan de hand van vervalste contracten. Bovendien had ze vrienden en kennissen aan een job geholpen en minstens één 4x4-dienstwagen aangekocht. Sommige bronnen spreken zelfs van drie dienstwagens. Met het verduisterde geld had ze zich onder meer een huis aangeschaft. Die feiten waren eerder bij toeval aan het licht gekomen. Immers, iemand aan wie zij een job beloofd had, was die job ook komen opeisen op de personeelsdienst van de administratie. Enkele weken later kwam bij de doorlichting van Aminoal nog een ander fraudegeval aan het licht, zij het van minder zware omvang. Ook die fraude bleek reeds geruime tijd aan de gang te zijn.

In de krant heb ik gelezen dat u ziedend was. Het gaat dan ook om een ernstig voorval dat grote vragen doet rijzen bij het personeelsbeleid van de Vlaamse overheid in het algemeen en dat van Aminoal in het bijzonder. Blijkbaar worden verantwoordelijke taken, zoals de betaling van grote en kleine facturen, overgelaten aan jonge ambtenaren die nog in hun proefperiode zijn. Ook de controle op het doen en laten van deze stagiairs is blijkbaar zo lek als een zeef.

Wat mij in deze zaak vooral stoort, is het gemak waarmee die fraude kon worden gepleegd. Voertuigen bijvoorbeeld blijken besteld en betaald te kunnen worden zonder dat daar de toestemming van een andere verantwoordelijke voor vereist is.

Het gaat hier om een geval dat gelukkig aan het licht gekomen is. Hoe zit het echter in de andere departementen ? Daar is voorlopig nog niets uitgelekt, maar misschien gebeuren ook daar dergelijke onfrisse zaken. Gaat men overal in de administraties op een dergelijke manier te werk of kunnen we hier van een uitzonderlijke situatie bij Aminoal spreken ?

Is het gebruikelijk dat stagiairs boekhouders, al dan niet bij afwezigheid van hun superieuren, gemachtigd zijn grote sommen geld te beheren, grote facturen te betalen en zelf bestellingen te plaatsen ? Op welke wijze en door wie worden de verrichte betalingen gecontroleerd ?

Wie is verantwoordelijk wanneer de verduisterde gelden niet meer gerecupereerd blijken te kunnen worden ? Wordt dat dan in de begroting als verlies ingeschreven ?

Wat is de normale procedure voor het aankopen van dienstwagens ? Hoe is het mogelijk dat een personeelslid op eigen houtje overgaat tot de bestelling van een dienstvoertuig ? Blijkbaar is het heel gemakkelijk om een dienstwagen te bestellen.

Strackx

Men belt gewoon naar een garage om een auto te bestellen en die dan te betalen en af te halen.

Welke stappen hebt u ondernomen om dergelijke feiten in de toekomst te vermijden ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, zoals in de kranten misschien wat eigenaardig geformuleerd, tilde ik inderdaad bijzonder zwaar aan deze zaak. Ik ben namelijk van oordeel dat zeker een ministerie over een waterdicht boekhoudsysteem moet kunnen beschikken. We moeten aan de belastingbetaler de waterdichte waarborg bieden dat zijn belastinggeld goed wordt besteed.

In 1999 werd binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gestart met de voorbereiding van de invoering van een nieuwe economische boekhouding via het boekhoudpakket Oracle Financials, afgekort Orafin, dat op 1 oktober 2001 van start ging. Met het oog op de invoering van de nieuwe economische boekhouding werden voor heel het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap deskundige boekhouders aangeworven met kennis van de economische boekhouding en van de kostenanalytische boekhouding vermits de kennis binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hierover beperkt was. Voordien werd immers enkel een kasboekhouding gevoerd. Omwille van de krapte op de arbeidsmarkt en de door de overheid gehanteerde loonbarema's werden veelal jonge mensen aangeworven die inmiddels binnen de meeste departementen boekhoudkundige sleutelfuncties bekleden. De vrouw waarop u alludeert, was in dit kader aangeworven.

In het specifieke geval van deze stagiaire deskundige-boekhoudster kan gesteld worden dat ze medio juli 2001 werd aangeworven via een strenge selectieprocedure georganiseerd door Jobpunt Vlaanderen, waarbij ze een zeer gunstige beoordeling kreeg van het externe selectiekantoor. Ze werd aangeworven met een contract van onbepaalde duur. Na het slagen in een statutair wervingsexamen, georganiseerd door Selor, is ze recent aan haar statutaire stage begonnen. In de periode dat de deskundige-boekhoudster in de administratie werkte, werden haar prestaties niet alleen door de leiding van de boekhoudcel van Aminoal, maar ook door de mensen van LIN als zeer goed geëvalueerd. Onder tussen heb ik ook vanuit de ambtenarij het signaal gekregen dat de bewuste persoon algemeen werd beschouwd als een heel intelligent iemand die haar

job heel goed kende. Ik vermoed trouwens dat een zeker mate van intelligentie nodig is om dergelijke stoten uit te halen. Haar evaluatie was heel positief en er waren geen aanwijzingen dat iets verkeerd was gelopen. Er werd haar zelfs een functioneringstoelage toegekend. Ik herhaal dat er heel wat jonge mensen werden aangeworven in het licht van de Orafin-operatie en dat niemand van de rechtstreeks betrokkenen een signaal had opgevangen dat er iets mis zou zijn met het functioneren van de betrokkene. Achteraf spraken de feiten natuurlijk voor zich.

Er bestaat een uniforme procedure voor de interne controle. Die geldt voor het hele Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Daarin is voorzien in een toezicht door de boekhoudkundige ordonnateur, rekenplichtige en controleur van de vastleggingen. Deze procedure wordt momenteel, naar aanleiding van wat is gebeurd, doorgelicht door de interne audit. Als blijkt dat er effectief gaten zitten in het systeem – wat waarschijnlijk is, want er is toch een en ander gebeurd – moeten we onze conclusies trekken. In het licht van het onderzoek waartoe ik opdracht heb gegeven, wordt nagegaan welke maatregelen moeten worden genomen om de begeleiding van en het toezicht op de personeelsleden belast met de boekhoudkundige operaties bij het MINA-fonds, te verbeteren. Uit wat is gebeurd, blijkt dat er gaten zitten in het systeem en het is onze bedoeling om ze te dichten.

U vroeg wat er zal gebeuren met het verduisterde geld. De verduisterde bedragen zullen, zoals in de comptabiliteitswetgeving is bepaald, als vastgesteld recht worden geboekt ten opzichte van de voormalige reserverekenplichtige en blijvend op haar worden verhaald. Indien na verloop van jaren zou blijken dat het volledig bedrag niet wordt aangezuiverd, kunnen de ministers bevoegd voor Leefmilieu en voor Financiën en Begroting via de geëigende procedures aan het Vlaams Parlement de annulatie van dit vastgesteld recht vragen. In dit geval werd het ontvreemde geld grotendeels omgezet in vaste activa, namelijk in een woning en in wagens. Het overgrote deel van de middelen zal dus kunnen worden gerecupereerd via beslaglegging.

Uiteraard bestaat er een vrij stringente aankoopprocedure voor niet-specifieke dienstwagens. Die verloopt via een afdeling van LIN die zich bezighoudt met algemene zaken en financiën. Voor de aankoop van specifieke dienstwagens zoals terreinwagens, worden door de betrokken functionele afdelingen aanbestedingen georganiseerd. Vanaf het begrotingsjaar 2002 worden terreinwagens niet lan-

Dua

ger aangerekend op de begroting van het MINA-fonds, maar op de administratieve uitgavenbegroting. We hebben de begroting van het MINA-fonds eens goed onderzocht. Nu wordt alles veel beter gealloceerd in vergelijking met vroeger.

Er bestaat dus een procedure, maar uit de krantenartikels bleek duidelijk dat die in dit geval zonder voorwerp is. De betrokkene heeft immers gewoonweg geld op een rekening gezet en daarmee terreinwagens aangekocht. Daarmee is de aankoop volledig ontsnapt aan de geldende procedure. De wagens werden betaald via de ontvreemde middelen en niet rechtstreeks via de milieubegroting – wat ook niet zou zijn gelukt.

De betrokkene heeft dus zeker geen dienstwagen besteld in naam van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Ze heeft een deel van het op frauduleuze manier verworven geld aangewend om een voertuig aan te schaffen, maar dat heb ik reeds uiteengezet.

U vroeg hoe we met de zaak omgaan en wat de perspectieven ter verbetering zijn. Gezien de ernst van de zaak heb ik onmiddellijk de secretaris-generaal van het departement ingeschakeld. In overleg met hem werden onmiddellijk een aantal acties ondernomen. Het gerecht werd direct op de hoogte gebracht van de feiten, waarna een gerechtelijke procedure tegen de betrokkene werd gestart. De afdeling Boekhouding en Begroting van het departement LIN, de overkoepelende algemene administratie, werd belast met een toezichtsoopdracht en rapporteert aan de secretaris-generaal, die mij onmiddellijk op de hoogte brengt van alle bevindingen en aanbevelingen om de werking te optimaliseren.

Binnen het departement LIN werd ondertussen ook een dienstorder uitgevaardigd om de controle op manuele betalingen, die heel uitzonderlijk zijn toegelaten voor bepaalde betalingen en dringende verrichtingen, meer sluitend te maken. Bij wijze van algemene maatregel werd de dubbele handtekening op manuele betaalopdrachten verplicht gemaakt. Dat houdt in dat naast de handtekening van de rekenplichtige van de debiterende rekening of van de reserverekenplichtige, eveneens de handtekening van de bevoegde ordonnateur is vereist.

De cel Interne Audit van de Vlaamse overheid werd met ondersteuning van de afdeling Boekhouding en Begroting, belast met een onderzoek naar de omvang van de veroorzaakte schade en naar de

omstandigheden en leemten in de administratieve organisatie en in het interne controlesysteem. Dankzij deze heel strikte opvolging werd het tweede geval van fraude ontdekt. Ik houd mijn hart vast, maar volgens wat ik verneem, verloopt nu alles normaal. Ook het Rekenhof werd onmiddellijk op de hoogte gebracht. Er zijn dus nog diverse onderzoeken aan de gang, en de maatregelen van toezicht werden genomen.

Naast een publieke verklaring via een persmededeling, heb ik ook alle personeelsleden van de administratie Leefmilieu aangeschreven zodat ook zij op de hoogte werden gebracht van de genomen maatregelen. Er zaten twee rotte appels in de administratie, maar vele anderen doen hun werk heel goed. Het is daarom belangrijk om alle personeelsleden op de hoogte te houden van de vorderingen van het onderzoek en van de genomen maatregelen.

Ondertussen heeft de afdeling Boekhouding en Begroting van het departement een nota uitgewerkt met structurele aanbevelingen van procedurele en organisatorische aard. Er werden ook een aantal concrete maatregelen genomen op basis van die aanbevelingen. Zo worden er nieuwe verantwoordelijken aangeduid voor de boekhouding en rekening van het MINA-fonds. Alle personeelsleden worden gecentraliseerd in één boekhoudcel onder een hiërarchische structuur. Bij structurele onduidelijkheid is het immers makkelijker om zaken te doen die niet kunnen. Ook werden uniforme financiële en boekhoudkundige processen en procedures uitgetekend en geïmplementeerd. Er werd een optimale organisatiestructuur en een personeelsplan opgesteld en de openstaande vacatures werden ingevuld. Het was immers een pijnpunt dat heel veel betalingen moesten gebeuren vanuit Leefmilieu en daar was een krapte in de personeelsbezetting. De taak van individuele personeelsleden werd daardoor danig verzaamd. Ook werd er een effectieve interne controle opgezet, onder meer door het onderbrengen van de boekhouders en boekhoudkundig ordonnateurs bij de afdeling Boekhouding en Begroting van het departement.

Op het eerste zicht lijken dit misschien technische maatregelen, maar ik verzeker u dat ze vrij fundamenteel zijn voor de werking van de diensten. Een bepaalde krant schreef zelfs : ‘Dua plaatst het MINA-fonds onder curatele.’ Zo ver gaat het niet, maar het is wel zo dat vanuit een centraal orgaan een heel intensieve controle op de werking gebeurt. Die zal trouwens ook een responsabilisering inhouden. Bovendien werd ook steeds heel intensief overleg gepleegd met de diensten van minister

Dua

Van Grembergen. Uiteindelijk gaat deze zaak ook over personeelsbeleid.

Op uw inleidende vraag of een dergelijke fraude ook in andere departementen gebeurt, kan ik natuurlijk niet antwoorden. Ik weet wel dat de Interne Audit diverse fondswerkingen doorlicht om te zien of het al dan niet om een uniek geval gaat. Ik denk dat het over een uitzonderlijk geval gaat, want er is heel wat creativiteit nodig om een dergelijke fraude te organiseren. De betrokkene is trouwens tegen de lamp gelopen, omdat de fouten die ze maakte erg flagrant waren. Het was een spijtige zaak, maar we hebben van de nood een deugd gemaakt om de diensten heel goed door te lichten zodat dergelijke feiten in de toekomst niet meer kunnen gebeuren.

De voorzitter : De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx : Mevrouw de minister, bedankt voor uw antwoord. Het voorval heeft toch een nuttig gevolg gehad, want de controle en efficiëntie zouden blijvend versterkt zijn. Tussen de regels door, begrijp ik uit uw antwoord dat de invoering van het nieuwe boekhoudsysteem, wellicht onrechtstreeks, en de weinige ervaring van het nieuwe personeel de feiten in de hand hebben gewerkt.

Minister Vera Dua : Mijnheer Strackx, zo'n geval kan zich zowel in de privé-sector als in de openbare dienst voordoen. Er loopt altijd wel ergens iemand rond die wil proberen om een scheve schaats te rijden. Zoiets gebeurt los van de invoering van een nieuw systeem.

Wat wel klopt, is dat op vrij korte termijn en nogal plots de boekhoudkundige capaciteit binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap moest worden uitgebreid. Daardoor was er sprake van een invoer van jonge mensen. Ik kan me echter voorstellen dat ook een ouder persoon met meer ervaring, door externe omstandigheden plots probeert om zijn of haar kans te wagen door iets te doen wat niet mag. Ik geloof niet dat de invoering van het nieuwe systeem de oorzaak is van de fraude.

De invoering van het nieuwe systeem heeft wel een enorme werkdruk veroorzaakt bij mensen die met boekhouding bezig zijn. De operatie was moeilijk, maar is nu achter de rug. Heel misschien heeft die hele operatie ertoe geleid dat een aantal mensen die normaal gezien collega's moeten controleren, zo werden opgeslorpt door het vele andere werk,

dat ze niet in de gaten hadden wat er aan de hand was. Dat is echter een veronderstelling die niet veel aan het dossier toevoegt. We moeten van de gelegenheid gebruik maken om ervoor te zorgen dat de hele boekhouding van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap waterdicht wordt en ik denk dat we daarin zullen slagen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de politieke en juridische aspecten van het dubbelmandaat van de heer Guy Vanhengel als minister van de Vlaamse regering en minister van de regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Hauthem tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de politieke en juridische aspecten van het dubbelmandaat van de heer Guy Vanhengel als minister van de Vlaamse regering en minister van de regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik zal hier niet de hele voorgeschiedenis van deze aangelegenheid vertellen. U weet immers net zo goed als ik hoe de heer Vanhengel in de Vlaamse regering is gesukkeld. Er werd daar toen wat hilarisch over gedaan, onder meer door uw eigen minister vice-president, die zei dat we nu ook al gratis ministers hebben. Maar goed, die kant van de zaak is iedereen ondertussen wel bekend.

Bij het dubbelmandaat van de heer Vanhengel hebben wij nogal wat bedenkingen, zowel van politieke als van juridische aard. Wat de politieke bedenkingen betreft, is het in eerste instantie bijzonder onkies om als minister te fungeren in twee regeringen tegelijkertijd – ongeacht welke regeringen – precies op het ogenblik dat het debat over een al dan niet beperkt cumulverbod tussen enerzijds parlementslid en anderzijds een lokaal uitvoerend mandaat volop loopt. Net op zo'n moment vindt de Vlaamse regering er dus niets beters op dan iemand in de regering te halen die reeds lid is van een andere gewestregering. Ik kan me maar moeilijk voorstellen dat, als iemand lid is van twee rege-

Van Hauthem

ringen tegelijkertijd, hij beide heren kan dienen. Volgens het spreekwoord 'men kan geen twee heren dienen' is het mijns inziens onmogelijk om tegelijkertijd de belangen te behartigen en te verdedigen van de Vlaamse regering – waarvan de heer Vanhengel lid is – én van de Brusselse Gewestregering.

Sta mij toe een en ander te illustreren met een voorbeeld, namelijk het taalhoffelijkheidsakkoord. Op 23 mei 2001 heeft het Vlaams Parlement in een resolutie gesteld dat dit taalhoffelijkheidsakkoord moest worden uitgevoerd en dat het moest aflopen in 2002. Welnu, we zitten nu met iemand in de Vlaamse regering die op Brussels niveau heeft beslist om dat taalhoffelijkheidsakkoord – dat in feite een aanfluiting betekent van de taalwetgeving – met nog eens vier jaar te verlengen.

Ik kan mij ook situaties voorstellen waarbij een belangenconflict in de institutionele betekenis van het woord ontstaat tussen beide regeringen. Als dat belangenconflict beslecht moet worden in het Overlegcomité, welk standpunt deelt de heer Vanhengel dan? Het standpunt dat de Vlaamse minister-president vertolkt namens de gehele Vlaamse regering, of het standpunt dat de Brusselse minister-voorzitter vertolkt namens de gehele Brusselse regering? Ik vrees dat dergelijke schizofrenie kan leiden tot onhoudbare politieke toestanden.

Daarnaast zijn er de juridische bedenkingen. Artikel 35 van de Brusselwet zegt dat niemand tegelijkertijd lid kan zijn van de Brusselse regering en lid van een andere gewestregering. Ik weet dat men in dit kader steeds het voorbeeld aanhaalt van de heer Piqué die minister-voorzitter was van de toenmalige Brusselse Executieve en tegelijkertijd lid van de Franse Gemeenschapsregering. Het argument dat de Vlaamse regering geen gewestregering is, maar de regering van de Vlaamse Gemeenschap, is mijns inziens hoogst betwistbaar. Bij de heer Piqué was het duidelijk – ook al kan men daar politieke bedenkingen bij hebben – : hij was lid van de Brusselse Gewestregering én lid van de Franse Gemeenschapsregering die los stond van de Waalse Gewestregering. Wij verkeren institutioneel in een andere situatie.

Het argument dat de Vlaamse regering de regering is van de Vlaamse Gemeenschap, is dus volgens mijn bescheiden mening betwistbaar. Artikel 1 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 stelt immers duidelijk : 'Zij – de Raad en de regering van de Vlaamse Gemeenschap – oefenen in het Vlaam-

se Gewest de bevoegdheden van de gewestorganen uit voor de aangelegenheden bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet, onder voorwaarden en op de wijze bepaald door de wet'.

De Vlaamse regering is met andere woorden gemeenschaps- en gewestregering tegelijkertijd, en in beide gevallen een collegiaal orgaan. In die optiek zijn zowel de Vlaamse als de Brusselse regering onwettig samengesteld. Dit hoeft misschien niet meteen gevolgen te hebben voor de rechtsgeldigheid van door het Vlaams Parlement goedgekeurde ontwerpen van decreet, want uiteindelijk heeft het Vlaams Parlement de heer Vanhengel als minister voorgedragen en op dat vlak is het parlement soeverein. Het gaat ook niet om de bevoegdheden die de heer Vanhengel opneemt. Het gaat dus niet om de vraag welke bevoegdheden de Brusselse Vlaaming die verplicht in de Vlaamse regering moet zeten, mag opnemen. Uiteraard moet het daarbij gaan om gemeenschapsbevoegdheden. Het is trouwens om die reden dat men vrij snel na de installatie van de Vlaamse regering de heer Anciaux de bevoegdheid over huisvesting – een gewestbevoegdheid – ontnomen heeft.

Ik stel me wel de vraag wat er gebeurt als een besluit van de Vlaamse regering – zelfs als het over een gemeenschapsmaterie gaat – bij de Raad van State wordt aangevochten door iemand die daar een belang bij heeft, niet op basis van het feit dat die betreffende minister een verkeerde bevoegdheid zou uitoefenen, maar louter op basis van de onwettige samenstelling van de Vlaamse regering. Indien dat gebeurt, stort heel de opgezette constructie in elkaar. Het zou van een bijzondere wijsheid van de Vlaamse regering getuigen indien de Vlaamse regering dit volgens mij bestaande risico niet neemt en de heer Vanhengel tot een keuze noopt tussen één van de twee ministermandaten.

Mijnheer de minister-president, getuigt het van politiek fatsoen dat men minister is in twee regeringen tegelijkertijd? Kunt u het Vlaams Parlement uitleggen hoe iemand die lid is van twee regeringen tegelijkertijd loyaal kan zijn tegenover die beide regeringen, bijvoorbeeld in het kader van een belangenconflict of in het algemeen bij een politieke tegenspraak tussen de beide regeringen?

We weten allemaal dat professor Van Orshoven u met betrekking tot deze materie advies heeft verstrekt. Hebt u nog andere grondwetspecialisten geraadpleegd? Indien we de media mogen geloven, zou er aanvankelijk heel wat twijfel bestaan over deze aangelegenheid. Wat waren hun ar-

Van Hauthem

gumenten om dit dubbelmandaat juridisch te onderbouwen ?

Meent u niet dat de Vlaamse regering inderdaad een groot risico neemt dat haar besluiten zullen worden aangevochten bij de Raad van State op basis van haar ongeldige samenstelling ? Trekt u daaruit niet de conclusie dat het zowel juridisch als politiek niet netjes is om minister te zijn in beide regeringen ? Vindt u dus niet dat u de heer Vanhengel voor een keuze moet plaatsen ?

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Mijnheer de voorzitter, of het ironisch dan wel gemeend bedoeld is, laat ik aan uw wijsheid over, maar ik wens mijn respect te betuigen aan de interpellant omwille van zijn hoffelijkheid en dossierkennis, en dit in weerwil van de partij waartoe hij behoort.

De teneur van uw interpellatie kan worden vergeleken met de teneur die u tentoon hebt gespreid naar aanleiding van de eedaflegging van minister Vanhengel. Ook nu weer is de onderliggende toon dat minister Vanhengel een FDF-spion in de Vlaamse regering zou zijn. U hebt dat nu niet met zoveel woorden gezegd, maar destijds is het wel zo overgekomen.

Ik heb daar problemen mee. Uiteindelijk komt de kritiek erop neer dat minister Vanhengel een Brusselaar is – net zoals er in dit parlement nog andere Brusselaars zijn – die toch onmogelijk de Vlaamse belangen op een goede manier kan verdedigen. Mocht het echter niet minister Vanhengel of een andere Brusselaar zijn, maar een Vlaming, dan zou de kritiek geuit worden dat het geen goede Vlaming is vermits ‘niet naar ons evenbeeld geschapen’. Zo is het natuurlijk altijd wel iets.

Mijns inziens is er fundamenteel geen enkel probleem, tenzij één juridisch probleem dat bij mijn weten binnen de Vlaamse regering werd opgelost. Ik bedoel daarmee dat het toezicht op de Vlaamse Gemeenschapscommissie moeilijk gehouden kon worden door de Vlaamse minister voor Brusselse Aangelegenheden. Dit werd opgelost door dit toezicht toe te vertrouwen aan de minister-president.

Ik wil deze interpellatie dan ook als ‘much a do about nothing’ betitelen.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer de voorzitter, dat dezelfde persoon zowel deel kan uitmaken van de Brusselse hoofdstedelijke regering als van de Vlaamse, gaat in tegen de keuze die we zelf hebben gemaakt om bij de verkiezingen voor het Vlaams Parlement in Brussel te werken met twee verschillende lijsten. Daardoor zullen de eerstverkozenen in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad niet langer automatisch ook zitting hebben in het Vlaams Parlement. Er werd geopteerd voor afzonderlijke lijsten en andere verkozenen.

Blijkbaar mag één persoon wel deel uitmaken van de twee regeringen. Het argument daarvoor is dat dat in het verleden ook het geval is geweest. Dat klopt, maar op juridisch vlak is er een verschil, want op een bepaald ogenblik bestond er een apart samengestelde Vlaamse Gemeenschapscommissie, die toen nog de Nederlandse Cultuurcommissie werd genoemd. De leden van die commissie waren andere mensen dan de ministers uit de hoofdstedelijke regering en dat is een essentieel verschil. De Vlaamse Gemeenschapscommissie is als bestuur ondergeschikt aan de Vlaamse regering.

We huldigen de ongeschreven, maar deontologisch verantwoorde regel dat een burgemeester van een stad die minister wordt, wordt vervangen door een waarnemend burgemeester. Een voorbeeld daarvan is de minister-president die zich in Tongeren laat vervangen als burgemeester. Dat is ook logisch, want anders moet hij zichzelf beoordelen en toezicht uitoefenen op zichzelf. Hetzelfde zou moeten gebeuren als een lid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie of het ondergeschikte bestuur, zoals de heer Vanhengel, minister wordt in de Vlaamse regering. Ook hij zou in principe toezicht moeten uitoefenen op zichzelf, ook al is die taak naar een ander regeringslid overgeheveld.

Net zoals schepenen en burgemeesters ontslag nemen als ze minister worden, moet dit ook het geval zijn als een lid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie minister wordt. Die analoge toepassing is nog niet het geval.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik onderscheid in mijn antwoord het juridische gedeelte van het politieke. Ik zal eerst ingaan op de juridische bedenkingen die naar voren werden geschoven. Er bestaat geen enkel risico dat de besluiten van de Vlaamse regering worden aangevochten bij de Raad van State op basis van een zogenaamd niet-geldige samen-

Dewael

stelling van de regering. Er is immers geen enkele wettelijke onverenigbaarheid tussen het lidmaatschap van de Brusselse hoofdstedelijke regering en dat van de Vlaamse regering of van de Franse Gemeenschapsregering. Artikel 35, paragraaf 3, tweede lid van de Bijzondere Wet op de Brusselse instellingen, dat een onverenigbaarheid instelt tussen het lidmaatschap van de Brusselse hoofdstedelijke regering en een andere gewestregering, wordt niet overtreden.

De ongerustheid van de interpellant over dit punt kan volledig worden weggenomen door te verwijzen naar de parlementaire voorbereiding van dat artikel. Ik heb een en ander nog eens nagekeken. Tijdens de parlementaire bespreking werd het probleem van het cumuleren van beide functies opgeworpen en werd er zelfs een amendement ingediend om de onverenigbaarheid in te stellen tussen het lidmaatschap van de Vlaamse regering en dat van de Brusselse hoofdstedelijke regering. Dat amendement werd verworpen met 16 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen. Daaruit moet worden geconcludeerd dat de bijzondere wetgever het cumuleren van het lidmaatschap van beide regeringen mogelijk wou maken.

Mijnheer Van Hauthem, u verwijst ook naar artikel 1, paragraaf 1 van de Bijzondere Wet waarin wordt bepaald dat de Vlaamse regering in het Vlaams Gewest de bevoegdheid uitoefent van de gewestorganen voor de gewestelijke aangelegenheden onder de voorwaarden en op de wijze bepaald door die Bijzondere Wet. Deze bepaling betekent dat de Vlaamse regering een gemeenschapsregering is die zich ook uitspreekt over gewestmateries. Precies daarover zegt artikel 76 dat het Brussels lid van de Vlaamse regering slechts zitting heeft met raadgevende stem wanneer de Vlaamse regering beraadslaagt over gewestelijke aangelegenheden. Hoewel er aan Vlaamse kant maar één orgaan is dat zowel gemeenschaps- als gewestbevoegdheden uitoefent, heeft het Brussels lid geen enkele beslissingsbevoegdheid over gewestaangelegenheden. Er kan dus ook geen belangenconflict of politieke tegenspraak ontstaan in hoofde van het Brussels lid van de Vlaamse regering, zelfs niet als hij of zij ook lid is van de Brusselse regering.

De bijzondere wetgever heeft het aan het Vlaams Parlement overgelaten om te oordelen of het opportuun is om een lid van de Brusselse hoofdstedelijke regering als lid van de Vlaamse regering te benoemen. Ik verwijs nogmaals naar de parlementaire voorbereidingen. De samenstelling van de

Vlaamse regering is volledig conform de wet. Er is geen enkele reden om aan te nemen dat de besluiten van de Vlaamse regering op deze basis zouden kunnen worden vernietigd door de Raad van State.

De heer Gatz heeft er terecht op gewezen dat er op één vlak een probleem zou kunnen ontstaan, namelijk bij de voogdij over de VGC. Als minister Vanhengel die zou uitoefenen, dan dreigde hij rechter en partij te worden en dat zou in strijd zijn met het administratieve onpartijdigheidsbeginsel. Vandaar dat het administratieve toezicht op de VGC bij mij berust en niet bij minister Vanhengel.

Er werd ook gevraagd wie allemaal werd geconsulteerd over deze kwestie. Het standpunt werd onder meer bijgetreden door professor Van Orshoven. Ik raad u de lectuur van zijn werk trouwens aan. Ik kan u na afloop van dit debat vertellen op welke pagina u zijn mening over dit thema kunt vinden. Hij heeft over deze kwestie gepubliceerd in *tempore non suspecto*. Zijn stelling wordt algemeen aanvaard, want ik verwijs ook naar de handboeken van professor Alen, ook een onverdachte bron, en van professor Vande Lanotte, een nog meer onverdachte bron.

Ik kan nog naar vele anderen verwijzen. Er werd opgemerkt dat er een precedent is geweest. De vergelijking gaat misschien niet volledig op, maar het klopt dat huidig federaal minister Piqué van 1995 tot 1999 tegelijkertijd minister-voorzitter is geweest van de Brusselse regering en minister van Cultuur in de Franse Gemeenschapsregering.

Mijnheer Van Hauthem, over het politieke aspect kan ik heel kort zijn. Een lang debat is niet nodig. Ik wil er alleen maar op wijzen dat de heer Vanhengel door de volstreekte meerderheid van dit parlement op 3 juli werd voorgedragen als lid van de Vlaamse regering. Over het dubbele ministerschap wordt hier nogal smalend gedaan, maar het versterkt ook de band tussen Vlaanderen en Brussel en dat is een goede zaak. U gaat uit van een conflictueuze benadering, ik niet. In vele gevallen lopen de belangen van de Brusselse hoofdstedelijke regering en van de Vlaamse regering gelijk. Ik sluit niet uit dat hier en daar knelpunten ontstaan, maar de aanwezigheid van een minister in beide regeringen kan een positieve factor zijn om eventuele conflicten op een goede manier te beslechten.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik blijf erbij dat

Van Hauthem

u een juridisch risico neemt. Misschien zal een test-case moeten uitmaken wie gelijk heeft. Zelfs als u op juridisch vlak gelijk hebt, is het een beetje vreemd dat minister Vanhengel met raadgevende stem zijn eigen vergadering bijwoont, namelijk die van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Het is ook vreemd dat minister Vanhengel, zoals wordt bepaald door de Bijzondere Wet, als enig Brussels lid van de Vlaamse regering de vergadering bijwoont van het verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, waarvan hij zelf collegelid is. Dit duidt erop dat de constructie niet zindelijk is.

U verwijst naar een aantal auteurs, onder meer naar professor Vande Lanotte. Ik heb tijdens debatten al meegemaakt dat ik minister Vande Lanotte kon terechtwijzen op basis van teksten van zijn hand. Dat is echter een andere discussie.

Ik herhaal dat het politiek onfatsoenlijk is dat iemand tegelijk minister is van beide regeringen. De heer Gatz insinueert dat mijn ondertoon zou zijn dat minister Vanhengel de FDF-spion is in de Vlaamse regering, maar daarover gaat het niet. Hoe dan ook, we zullen minister Vanhengel beoordelen op zijn politieke daden.

Politiek gezien ligt dit toch niet zo eenvoudig. Als twee regeringen met elkaar in conflict liggen, is het toch bijzonder moeilijk om beide belangen te dienen. Belangen kunnen immers verschillen en botsen. Dat kan over allerlei zaken gaan. Ik heb daarnet slechts één voorbeeld geven, namelijk het taalhoffelijkheidsakkoord. Ik ben ervan overtuigd dat er in de toekomst nog meer dergelijke conflicten zullen ontstaan. Dan wordt de situatie politiek onhoudbaar en zeker ook ongeloofwaardig.

Mijnheer de minister-president, u hebt trouwens ook de volgende vraag niet beantwoord. Wat zult u doen als u naar het Overlegcomité stapt om wat dan ook te bespreken waar er eventueel knelpunten zijn? U zult daar toch naartoe gaan met een standpunt namens de volledige Vlaamse regering? Daarnaast zal er toch ook een standpunt zijn van de volledige Brusselse regering? Wat is dan de positie van minister Vanhengel? Hij heeft dan immers twee petjes tegelijk op: een met de klep naar voren en een met de klep naar achteren.

Mijnheer de minister-president, los van het juridische risico dat ik denk dat u loopt, blijf ik erbij dat dit politiek gezien geen goede zaak is en dat dit de geloofwaardigheid van de politiek niet ten goede

komt. Ik zal daarom ook een met redenen omklede motie indienen.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer de voorzitter, ik wil hier gewoon nog het volgende aan toevoegen. Het tegenvoorbeeld van minister Picqué, die voorzitter was van de Brusselse regering en deel uitmaakte van de Franse Gemeenschapsregering, is geen goed voorbeeld. Het gaat hier om een andere situatie. Minister Picqué maakte immers geen deel uit van de Cocof.

Het is net daar dat het probleem juridisch zou kunnen zitten. Dit was voor hem in die situatie immers een ondergeschikt orgaan ten aanzien van de Franse Gemeenschapsregering. De Cocof is dat ondertussen niet meer, maar voor ons heeft de Vlaamse Gemeenschapscommissie hetzelfde statuut als een gemeente. In dat opzicht zou er dus ooit een juridisch probleem kunnen ontstaan, bijvoorbeeld als gevolg van het feit dat besluiten daarvan zouden worden aangevochten.

Hier ga ik nog voorbij aan het feit dat de gekozen regeling deontologisch zeker betwistbaar is. Nogmaals, het feit dat burgemeesters zich laten vervangen, houdt eigenlijk ook in dat men geen lid kan zijn van die gemeenschapscommissie en tegelijkertijd toezichthoudend minister. Ook al is de bevoegdheid dan aan iemand anders toegewezen, uiteindelijk geldt de regeling ten aanzien van de burgemeesters niet alleen voor de minister van Binnenlandse Zaken, die toezicht uitoefent op de gemeenten, maar voor alle ministers.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, ik herhaal dat er wettelijk geen enkel probleem kan zijn. Politiek-deontologisch zie ik er eigenlijk alleen voordelen in. Ik wil de commissieleden uitnodigen om minister Vanhengel op zijn daden te beoordelen, en dus niet zozeer uit te gaan van allerlei vermeende 'conflicts of interest'.

Als er naar het Overlegcomité wordt gestapt, dan gebeurt dat vaak vanuit een gemeenschappelijke opstelling vanuit de deelstaten. Ik vind dat belangrijk en ik verheug me daar dus ook over. Er zijn bijvoorbeeld twee punten die de komende vrijdag op de agenda van het Overlegcomité zullen staan. Ten eerste is er de aanpassing van de groeicijfers voor de voorbije jaren en de discussie over het

Dewael

BNI, en ten tweede is er de problematiek van Aquafin en de BTW.

Dat zijn dus twee punten waar een perfect gelijklopende benadering bestaat vanuit de deelstaten. Mocht er nu een probleem dossier ontstaan waar op het eerste gezicht die parallelle behandeling niet zo evident is, dan denk ik dat juist de aanwezigheid van een lid van de Brusselse regering er kan toe bijdragen dat men die benadering nastreeft.

Ik vind het uitermate belangrijk dat de deelstaten in de toekomst in het Overlegcomité in de mate van het mogelijke aan hetzelfde zeel trekken in de benadering van een aantal probleem dossiers ten opzichte van de federale overheid. Men mag het Overlegcomité dus niet enkel zien als een forum waar tegenstellingen tussen de verschillende deelstaten moeten worden uitgevochten.

Ik zeg het dus nogmaals : ik sluit zeker niet volledig uit dat er zich eventueel problemen kunnen voordoen op het politiek-deontologische vlak. Als dat zo is, zal dat echter op dat moment moeten worden aangekaart. Hoe het ook zij, voor de band met de Brusselse Vlamingen biedt dit systeem ongetwijfeld meer voordelen dan nadelen.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Van Hauthem werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de evaluatie en afrekening van de 'Vlaanderen Feest !'-campagne naar aanleiding van de viering van 700 jaar Guldensporenslag

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Gardeyn tot de heer Dewael, minis-

ter-president van de Vlaamse regering, over de evaluatie en afrekening van de 'Vlaanderen Feest !'-campagne naar aanleiding van de viering van 700 jaar Guldensporenslag.

Mevrouw Gardeyn heeft het woord.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, mijn vraag betreft de evaluatie en afrekening van de 'Vlaanderen Feest !'-campagne die plaatsvond naar aanleiding van de viering van 700 jaar Guldensporenslag. 'Vlaanderen Feest !' was een elfdaagse die liep van 28 juni tot 30 juni en van 4 juli tot 11 juli. Er werden allerlei initiatieven gelanceerd met een eigen feestlied, een fotoboek, speciale acties in een aantal kernsteden, een lokaal spektakel in Brussel, grensoverschrijdende feesten, en zo meer.

Als grootste vernieuwing werd aangekondigd 'Buren Feesten', met als doel het feesten op buurt- of straatniveau te ondersteunen. Wijkcomités, sportclubs, jeugdclubs, verenigingen en andere enthousiastelingen die een gezellig feest met een hapje en een drankje organiseerden, konden beloond worden met speciale '2002'-feestcheques ter waarde van 200 euro. Ook activiteiten die gebeurden onder auspiciën van een gemeente of stad, konden rekenen op een tegemoetkoming van 35 tot 50 percent in de rechtstreekse programmakosten. De coördinatie van dit alles werd in handen gegeven van de VZW Vlaanderen-Europa.

Naar we konden vernemen, waren deze initiatieven een groot succes. Er waren kennelijk honderden aanvragen voor de speciale feestcheques. Ook werden heel wat initiatieven ondersteund door gemeenten en steden. Zo was dat bijvoorbeeld ook het geval in mijn kleine gemeente.

Het feestgedruis is inmiddels een beetje verstomd, maar kennelijk blijven nu – reeds meer dan drie maanden na datum – heel wat inrichtende comités en verenigingen in het ongewisse over deze beloofde financiële tegemoetkomingen. Organisatoren laten weten dat ze nooit een bevestiging kregen over het ingediende dossier, noch of ze in aanmerking komen voor de aangekondigde tegemoetkoming of subsidie. Het betreft hier veelal kleinere clubs of verenigingen die niet beschikken over grote middelen en die dus eigenlijk alles moesten voorschieten uit de club- of verenigingskas.

Mijnheer de minister-president, ik heb de volgende vragen. Is er inmiddels al een globale evaluatie en afrekening gemaakt van het 'Vlaanderen Feest !'-

Gardeyn-Debever

initiatief ? Wanneer krijgen alle organisatoren van de 'Buren Feesten' en de andere initiatiefnemers enige reactie op hun ingediend dossier ? Wanneer gebeuren de uitbetalingen aan de verschillende organisatoren ?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, collega's, niet alleen ikzelf maar ook mijn medewerkers hebben zich bijzonder goed voorbereid om deze kritische vraagstelling te beantwoorden. Als het toegelaten is, zal na mijn antwoord ook een document worden rondgedeeld. Het betreft hier eigenlijk een evaluatierapport. Het gaat onder meer ook in op de tevredenheid waarop het hele gebeuren werd onthaald. Er is dus een enquête geweest, en die cijfers spreken uitermate tot de verbeelding.

Het gehele feestgebeuren was volgens mij een geslaagd evenement. Het was immers vooral de bedoeling om een eigentijds feest te realiseren, waarbij het hoofddoel was om zo veel mogelijk mensen tot participatie aan te zetten. Dat is de sleutel voor het succes van elk evenement. De vroegere 11-julievieringen werden vaak heel mooi en heel groots opgevat, maar de vraag werd altijd gesteld in welke mate de Vlaming nu participeert in het hele feestgebeuren. Het hoofddoel nu was dus om te proberen de mensen zo veel mogelijk aan te zetten tot deelname.

In dit verband kan ik een aantal cijfers meedelen. Vanuit het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zijn er enquêteformulieren verstuurd naar de organisatoren van 'Buren Feesten', maar ook naar de dorps- en stadsfestiviteiten. Op basis van deze enquête kunnen we besluiten dat meer dan 750.000 mensen aan de activiteiten hebben deelgenomen : 130.000 voor 'Buren Feesten' en 620.000 voor de festiviteiten. In totaal hebben dus 750.000 inwoners van Vlaanderen en van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest effectief deelgenomen aan een of andere activiteit van 'Vlaanderen Feest !'.

Uiteindelijk heeft 'Vlaanderen Feest !' ongeveer 1.100 organisatoren tot zich kunnen halen, die samen 750 'Buren Feesten' hebben georganiseerd en 350 dorps- en stadsfestiviteiten. In 300 van de 308 Vlaamse steden en gemeenten zijn er initiatieven georganiseerd. Dat was een stijging met 48 procent ten opzichte van het voorgaande jaar.

Het rapport dat ik zal laten ronddelen, bevat ook een aantal aanbevelingen voor volgend jaar. Ik vind het belangrijk dat we proberen vast te houden waar we nu staan. Op dit ogenblik wordt een en ander bekeken in functie van de financiële mogelijkheden. Eén zaak is echter zeker : gelet op het succes dit jaar zal de campagne 'Buren Feesten' worden herhaald. Het ligt ook in de bedoeling dat er wordt gewerkt rond een bepaald thema. Voor 2003 is gekozen voor het thema poëzie.

Alle organisatoren hebben begin juni een bevestiging ontvangen van de aanvaarding van hun kandidatuur. Aan iedereen werd toen meegedeeld dat ze in aanmerking kwamen voor een tegemoetkoming in de kosten, op voorwaarde dat ze de nodige betaalbewijzen instuurden. Na de elfdaagse hebben de organisatoren een herinnering ontvangen voor het insturen van betaalbewijzen vóór 11 augustus.

De vele honderden facturen, contracten, affiches, kastickets en dergelijke meer moesten eerst worden geïnventariseerd en gecontroleerd. Dat heeft natuurlijk enige tijd in beslag genomen. Er is voorrang gegeven aan 'Buren Feesten' omdat het hier inderdaad om kleinere verenigingen en comités ging, met beperktere financiële mogelijkheden. Alle organisatoren van 'Buren Feesten' werden in oktober reeds uitbetaald.

De verwerking en de controle van de grotere festiviteitendossiers en -organisatoren werden zopas afgerond. Midden november zullen ze een bevestiging ontvangen van onze inbreng. Eind november zullen dan de uitbetalingen gebeuren van tegemoetkomingen tussen 400 en 1.250 euro. Organisatoren die recht hebben op een tegemoetkoming van meer dan 1.250 euro, ontvangen eind november een eerste schijf van 1.250 euro plus 50 procent van het verworven bedrag boven de 1.250 euro. Het saldo wordt dan uitgekeerd begin volgend jaar, zoals trouwens is overeengekomen in het convenant.

Mijns inziens komt deze timing overeen met wat de vorige jaren ook gebruikelijk was. Ik wil er ook nog op wijzen dat uit het onderzoek gebleken is dat meer dan 95 procent van de organisatoren het project 'Vlaanderen Feest !' en de manier waarop met hen is samengewerkt, zeer goed vond en ook vindt dat het zeker moet worden herhaald. De overige 5 procent van de organisatoren vond het project en de manier waarop met hen werd samengewerkt, ook een goede zaak, en vond ook dat het moest worden herhaald, maar vraagt wel – en dat begrijp ik – een vereenvoudiging van de procedure om de financiële tegemoetkoming te verkrijgen.

Dewael

De procedure blijkt nogal log en zwaar te zijn. Daar zouden we dus zeker een vereenvoudiging kunnen doorvoeren. We hebben deze opmerking meegegeven aan de VZW. Die VZW is op dit ogenblik de mogelijkheden aan het onderzoeken en een voorstel aan het uitwerken dat een evenwicht moet nastreven tussen aan de ene kant de noodzakelijke controlemogelijkheden en aan de andere kant de vraag naar eenvoudiger procedures.

Ik stel voor dat het rapport nu wordt rondgedeeld. We hebben een overzicht gemaakt van alle relevante persartikels die vanaf februari tot juli 2002 over deze aangelegenheid zijn verschenen.

De voorzitter : Mevrouw Gardeyn heeft het woord.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw deskundig antwoord. Misschien is er bij ons ondertussen ook al een schijf van de uitbetaling toegekomen. Ik twijfel zeker niet aan de waarde van 'Buren Feesten' voor het imago van Vlaanderen, want ook bij ons heeft dat enorm veel mensen op de been gebracht.

Tot slot hoop ik dus inderdaad dat de financiële kant van de zaak voor iedereen in orde komt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.25 uur.*
